

יוסי נקר, עורך - דיין
YOSSI NAKAR, ADVOCATE

רחוב אביטל 56/3, יקנעם עילית 20692
56/3 AVITAL ST., YOQNEAM ILIT 20692
טלפון: 972-4-9591479
פקס: 972-4-9890307
E-mail: yossinakar@gmail.com

יקנעם עילית, 19 ספטמבר, 2008

לכבוד:	לכבוד:	לכבוד:	לכבוד
גב' סילביה פריימן	גב' אורלי מלכה	מר מני מזוז,	מר אופיר שמול
פרקליטת מחוז הצפון	מפקד משטרת עפולה	היועץ המשפטי	מפקד נקודת יקנעם
גלבוע 9,	משטרת ישראל	לממשלה	משטרת ישראל
<u>נצרת</u>	<u>יקנעם</u>	רח' צאלח א-דין 29,	<u>יקנעם</u>
	פקס: 04-6524465	ירושלים	פקס: 04-9090410

א.נ.,

הנדון: תלונה נגד אם אומנה בשם טלי (פרטיה המלאים המחלקת הרווחה ביקנעם) בגין הכאת קטין במשך תקופה ארוכה וכן תלונה כנגד עובדות מחלקת הרווחה ביקנעם, לרבות פקידות סעד, עובדי עמותת מטב ונגד הפסיכולוגית שפירא בק בגין אי דיווח על אלימות כנגד קטין חסר ישע

בשם שולחתי, ע' ג' ו' נ', מוגשת בזאת תלונה, נגד אם אומנה בשם טלי, אשר פרטיה המלאים נמצאים במחלקת הרווחה ביקנעם, בגין תקיפה סתם, תקיפה בנסיבות מחמירות, התעללות והכאת קטין חסר ישע, בנה של שולחתי, ע' ג', אשר גדל אצל אותה אם אומנה טלי מאז היותו כבן שנה. כן מוגשת תלונה נגד עובדות מחלקת הרווחה ביקנעם לרבות נגד גב' ססליה סגינר, נגד פקידת סעד מחוזית, גב' דליה סיני, נגד עובדי עמותת האומנה, מטב, ונגד הפסיכולוגית אתי שפירא בק, אשר ידעו על הכאת הקטין בידי אם האומנה, על אובדן השליטה שלה כלפי הקטין, שתקו ולא דיווחו.

ואלו נימוקי התלונה:

1. ביום 17.9.08 במהלך חקירה נגדית של הח"מ בבית המשפט לנוער בחיפה את גב' אתי שפירא בק, הפסיכולוגית של [REDACTED], התברר באקראי ועקב פליטת פה לא מכוונת של הפסיכולוגית, כי הקטין סבל רבות מאיבוד שליטה של אם האומנה טלי וכי סבל מנחת זרועה של אם האומנה.
2. להלן הציטוט מתוך פרוטוקול הדיון מיום 17.9.08 בתיק תנ"ז 596-02 לשכת רווחה יקנעם נגד [REDACTED]:

ש. זה נכון שטלי ו [REDACTED] הביעו הרבה תסכול וחוסר אמון באפשרות לעזור ל [REDACTED] ?

יוסי נקר, עורך - דיין
YOSSI NAKAR, ADVOCATE

2

ת. כן. היו בהחלט לאורך השנתיים (הכוונה למשך הזמן של הטיפול אצל גב' שפירא בק-י.ג.) היה תסכול. היה קושי בהתמודדות איתו וקושי להעזר.

ש. וטלי היתה מאבדת שליטה?

ת. זה קרה. כן.

ש. זה קרה יותר מפעם אחת?

ת. נכון.

ש. איך זה התבטא איבוד השליטה שלה?

ת. זה בדפים. למיטב זכרוני פעם טלי נתנה לו מכה והיו אירועים בהם היא התבטאה, היא אמרה דברים למשל, אני צריכה לומר שאני לא זוכרת במדויק, בערך כמו "אולי לא תוכל להיות פה" או משהו כזה. אני רוצה לומר כי בגלל האירועים האלה ההורים האומנים הגיעו לטיפול.

3. בנקודה זו אציין כי כבוד השופטת בן לוי ניסתה להימנע מרישום דבריה של העדה בפרוטוקול לפיה אם האומנה הכתה את הקטין וזאת בסיוע שאר הנוכחים באולם בית המשפט, האפוסטרופוס לדין, ד"ר גרשון גרונפלד, עו"ד צביה דולב-באת כח מחלקת הרווחה ביקנעם, פקידת הסעד גב' ססליה סגינר ופקידת הסעד המחוזית, גב' דליה סיני, ואולם המתמחה של השופטת בן לוי, "טרפה" את הקלפים והודיעה באומץ כי גם היא כמו הח"מ שמעו את העדה מתבטאת במונח "הכתה אותו".

4. אציין כי בדוח הפסיכולוגית עליו נחקרה גב' שפירא בק לא נזכר כי הסיבה לטיפול הפסיכולוגי היתה אובדן השליטה של ההורים האומנים והכאת הקטין כפי שנאמר בפרוטוקול הדיון כדלקמן:

"ההורים באו עם הקושי שלהם להתמודד עם התוקפניות ובעיות ההתנהגות של מצבים שבהם הם, מה שאנו קוראים, איבדו שליטה. מול ההתנהגויות של הם התקשו להתמודד ואז אירעו האירועים שציינתי קודם. כל המכלול זו היתה סיבת הפניה."

5. כל מה שנאמר בדו"ח היה כי "סיבת הפניה לטיפול היתה אי שקט, היפראקטיביות ותוקפנות שהפגין , ההורים האומנים ביקשו התייחסות וטיפול מקצועי לבעיות אלו". ברי כי גם

יוסי נקר, עורך - דין
YOSSI NAKAR, ADVOCATE

3

הפסיכולוגית אתי שפירא בק היתה שותפה לתופעת הסתרת המכות מהם סבל הקטין, שלא לדבר על מתן עדות שקר בבית משפט.

6. כאמור, עניין הכאת הקטין ע"י אם האומנה טלי נשמט לחלוטין והוסתר בדו"ח הפסיכולוגית, אלמלא פליטת פה של הפסיכולוגית שפירא בק ואלמלא ציון העובדה בחומר המקור של הפסיכולוגית כי אם האומנה, טלי, מאבדת שליטה, הדבר היה נקבר לעולם. וכך התייחסה הפסיכולוגית לעובדת הסתרת עניין הכאת הקטין מהדו"ח שלה כאמור בפרוטוקול מיום 17.9.08:

ש. אין שום מילה אחת בדו"ח על איבוד שליטה של ההורים. במקרה אם לא הייתי

עומד על קבלת תומר הגלם לא הייתי יודע זאת וגם לא דווח להם.

ת. זה לא תפקידי.

7. כאשר נשאלה הפסיכולוגית שפירא בק בחקירתה הנגדית מה מרגיש ילד שמורחק מהאם הביולוגית שלו ומקבל מסר שאולי לא צריך להיות במקום בו הוא נמצא ענתה: "וודאי קשה".

8. עולה התהייה האם גם לילדיה הביולוגיים אמרה אותה טלי כי אולי לא יוכלו לחיות באותו בית, האם גם את ילדיה שלה היא מכה עקב אובדן עשתונות ושליטה. מדוע לא מטפלים רשויות הרווחה בילדיה הביולוגיים של אם האומנה אשר חווים אלימות ואובדן שליטה.

9. בנסיבות העניין כאשר הכאת הקטין בידי האחראי עליו, עקב אובדן שליטה של אם האומנה, לא היתה עניין חד פעמי (וגם אם היתה עניין חד פעמי), וכאשר הדבר מלווה במסרים של דחיית הקטין ע"י משפחת האומנה ("אולי לא תוכל להיות פה"), יש חובה לפתוח בחקירה נגד אם האומנה באופן מיידי.

10. אבקש לציין כי נגד לקוחה אחרת שלי, גב' גליה שוורץ, ניהלה פרקליטות מחוז הצפון מלחמת חורמה של ממש במשך חמש שנים בתקווה להרשיעה (הגם שידעו בפרקליטות מחוז הצפון כי שולחתי גליה שוורץ חפה מפשע) משום שנטען כלפי שולחתי גליה שוורץ כי סטרה לבנו של בעלה.

11. בעניינה של שולחתי גב' גליה שוורץ שמעתי לא אחת את טענותיהם של הפרקליטות הנכבדות מפרקליטות מחוז הצפון שרוממות שלטון החוק בגרונם בדבר החומרה שמערכת אכיפת החוק רואה בהרמת יד על קטין.

יוסי נקר, עורך - דין
YOSSI NAKAR, ADVOCATE

4

12. אתמהה, אם גם במקרה זה אשמע את רוממות גרונם של פרקליטות מחוז הצפון בדבר החומרה בעניין הרמת יד על קטין חסר ישע או שמא יעשה מאמץ מיוחד לסגור את התיק בטרם חקירה.

13. אתמהה, שמא פסק הדין הידוע של כבוד הנשיאה בייניש בעניין פלונית (ע"פ 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל) מהווה נר לעיני אוכפי החוק בישראל או שמא כבוד היועץ המשפטי לממשלה וחבר יועציו הנכבדים ימצאו איזה "פריש מיש" של ניסוח מורח בדבר עבודת הקודש לכאורה של הורי האומנה כדי להימנע מחקירה פלילית של הורי האומנה בעקבות תלונה זו.

14. נראה כי בעניין זה יש לחזור על דברי כבוד הנשיאה בייניש בעניין פלונית:

ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכול וכול, והיא שריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד עליה כלת. הילד אינו רכוש הוריה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבוט כרצונו, כך גם כאשר ההורה מאמין בתום-לב שמפעיל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהוריה, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאיפתנו לחברה נקייה מאלימות. אשר-על-כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעים המבזים ומשפילים את הילד כשיטת חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום.

15. יודגש כי עולה מהחומר הקיים אצלי כי הילד הוכה באופן שיטתי ויותר מפעם אחת ("ואז אירעו האירועים שציינתי קודם").

16. אבקש לציין כי תלונה זו מוגשת גם נגד פקידת הסעד של יקנעם גב' ססליה סגינר, ונגד פקידת הסעד המחוזית גב' דליה סיני, נגד הפסיכולוגית אתי שפירא בק ונגד עובדי עמותת מט"ב (שבמסגרתה פועלת האומנה) אשר ידעו ו/או היו חייבים לדעת מהי סיבת הפניית הורי האומנה לטיפול כפי שהתבטאה הפסיכולוגית גב' שפירא בק.

17. יודגש כי משום מה לא טרחו עובדי מחלקת הרווחה ובכלל זה גב' ססליה סגינר אף לכנס ועדת פטור שתמנע את הגשת התלונה למשטרה.

יוסי נקר, עורך - דיין
YOSSI NAKAR, ADVOCATE

5

18. לאור זאת הופרה חובת הדיווח הקיימת בחוק העונשין, דבר המחייב התייחסות פלילית כנגד כל מי שידע על הכאת הקטין חסר הישע ולא דיווח למשטרה, קל וחומר כאשר בעניין מעורבים גורמים טיפוליים לכאורה וההורה המכה הוא לא ההורה הטבעי של הקטין, אלא "הורה בשכר".

19. אדגיש כי באופן אישי אני סבור כי דרך הטיפול בהורה שנמצא כי הכה את ילדו אינה פלילית כי אם טיפולית, כך ניסיתי להסביר לעו"ד שלוה לויין, לפרקליטות אחרות במחוז הצפון, לכבוד הנשיא כתיילי (אשר דחה את טענותיה המקדימות של שולחתי גליה שוורץ בהסתמכו על פסק דין פלונית) ולשופט דורון פורת, שישב בדין בעניין גליה שוורץ. אך כל הנ"ל טענו בין בעל פה ובין בהחלטה כי אני זה שטועה לאור אותו פסק דין מפורסם של כבוד הנשיאה דורית בייניש.

20. לפיכך לאור המצב המשפטי הקיים אני סבור שקיימת החובה לפתוח בחקירה פלילית בעניין הנדון כאמור.

21. רוממות גרונום של פרקליטי המדינה בעניין האיסור על הכאת ילדים חסרי ישע אינה מן הסתם תלויה במיהות הנילון והצורך להגן על "אנשי שלומינו". לפיכך אבקשכם לפתוח בבירור התלונה מידי.

בכבוד רב,

יוסי נקר

יוסי נקר, עו"ד

העתק: ד"ר יצחק קדמן – המועצה לשלום הילד.

ד"ר חניתה צימריין-א"לי